

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2006/080 Br

in de klacht nr. 2006.1515 (030.06)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Op 20 januari 2003 is waterschade ontstaan aan de inboedel van klager. Deze had bij verzekeraar een uitgebreide inboedelverzekering afgesloten. Blijkens een akte van taxatie van 21 oktober 2003 hebben de voor verzekeraar optredende expert en de voor klager optredende expert de schade aan de inboedel vastgesteld op een bedrag van € 18.500,- incl. BTW.

In artikel 8 van de op de verzekering van toepassing zijnde algemene verzekeringsvoorwaarden is bepaald:

'1. De verzekerde is gehouden om, alvorens met herstel van schade wordt begonnen, de maatschappij in de gelegenheid te stellen de omvang van de schade te doen vaststellen door een expert.

2. Indien geen overeenstemming kan worden bereikt, zal de schade opnieuw kunnen worden getaxeerd door twee deskundigen, één benoemd door verzekerde en één benoemd door de maatschappij. Beide deskundigen kunnen zonodig een arbiter benoemen die, in geval van verschil, binnen de grenzen der beide taxaties, het schadebedrag voor partijen bindend vaststelt.

(...)'

Bij brief van 10 november 2003 heeft verzekeraar met een beroep op artikel 3 van de algemene verzekeringsvoorwaarden de inboedelverzekering van klager in verband met het schadeverloop opgezegd met ingang van 25 november 2003.

In artikel 3.3 van deze voorwaarden is bepaald:

'De verzekering eindigt door schriftelijke opzegging door de maatschappij:

(...)

f. binnen 30 dagen nadat zij een uitkering krachtens deze verzekering heeft gedaan dan wel heeft afgewezen.

De verzekering eindigt (..) op de datum die in de opzeggingsbrief wordt genoemd. De maatschappij zal in deze gevallen een opzeggingstermijn in acht nemen van tenminste 14 dagen.'

2006/080 Br

De klacht

De schade is ontstaan doordat de op de zolder van zijn huurhuis omstreeks 1975 geïnstalleerde CV-/boilercombinatie onklaar is geraakt. Niet aannemelijk is dat het kapot vriezen van een waterleidingbuis de oorzaak is geweest van de schade. Klager heeft jarenlang, zonder succes, de huiseigenaar verzocht om de CV-/boilercombinatie te vernieuwen en de lekkage van het dak te verhelpen. In het jaar 2000 heeft de Huurcommissie de huur dan ook verlaagd.

Klager vorderde een inboedelschade van € 36.302,-. Omdat hij met de voor verzekeraar optredende expert geen overeenstemming daarover kon bereiken, is een akte benoeming experts ondertekend. De voor klager optredende expert heeft bij een zorgvuldige, stuksgewijs opgestelde schadevaststelling de inboedelschade berekend op € 35.795,-. Aanvankelijk begrootte deze expert de schade op € 43.380,-.

Naar zeggen van de voor verzekeraar optredende expert is daarna met de expert van klager een totaal schadebedrag exclusief de schoonmaakkosten overeengekomen van € 18.500,-.

De beide experts reageerden niet op brieven met vragen van de advocaat van klager. Wel ontving de advocaat uiteindelijk van verzekeraar de door beide experts ondertekende akte van taxatie.

Formeel gezien is de kwestie door de beide experts sluitend afgehandeld. Klager is echter ernstig benadeeld doordat het rapport van de voor hem optredende expert, dat correct en met gebruikmaking van de verwervingsgegevens van klager was opgesteld, door de voor verzekeraar optredende expert zonder enige redengeving onderuit is gehaald, immers deze expert schreef aan de expert van klager: "stel ik de totale schade vast op € 18.500,00 incl. BTW". Van enig overleg, laat staan van een overeenkomst als genoemd in de akte van taxatie, is geen sprake; het is duidelijk een dictaat. Klager heeft de stellige overtuiging dat sprake is geweest van "undue influence" door de voor verzekeraar optredende expert op de expert van klager.

Daarnaast heeft verzekeraar de inboedelverzekering van klager per 25 november 2003 beëindigd wegens het schadeverloop. Klager had aan het ontstaan van de waterschade echter geen schuld. Verzekeraar heeft de beëindiging van de verzekering laten opnemen in het systeem Vertrouwelijke Mededelingen van het Verbond van Verzekeraars, met als gevolg dat klager niet anders dan tegen een exorbitant hoge premie zijn inboedel elders kan verzekeren.

Het standpunt van verzekeraar

Een expert van verzekeraar heeft de schade van klager behandeld. Omstreeks mei 2003 heeft hij klager geadviseerd om een contra-expert in te schakelen. Klager heeft dat advies opgevolgd en een contra-expert aangesteld. Beide experts hebben op 15 september 2003 uitvoerig overleg gepleegd over deze aangelegenheid. Beide experts kwamen tot volledige overeenstemming. Ter voorkoming van problemen met klager is afgesproken dat de expert van klager het resultaat van het overleg eerst aan klager zou voorleggen. Nadat deze expert aan de expert van verzekeraar had meegedeeld dat klager zich met het resultaat kon verenigen, werd medio oktober 2003 de akte van taxatie door de beide partijen voor akkoord ondertekend en is het overeengekomen bedrag door verzekeraar uitgekeerd.

Ruim een jaar na de ondertekening, in november 2004, heeft een advocaat zich namens klager tot beide experts gewend met de kennelijke bedoeling om het

2006/080 Br

inmiddels afgewikkelde dossier te heropenen. Wanneer verzekeraar dat, eventueel coulancehalve en uitsluitend ter nadere explicatie, al zou willen dan was dat inmiddels onmogelijk omdat zijn expert in februari/maart 2004 het dossier had geschoond omdat er gezien de in oktober 2003 bereikte volledige overeenstemming tussen partijen geen noodzaak was om dit te archiveren. Vervolgens heeft verzekeraar aan de advocaat steeds uiteengezet dat deze aangelegenheid middels het akkoord van oktober 2003 definitief was afgewikkeld.

Nadat hij uit hoofde van een schade van 13 januari 2002 een bedrag van € 17.863,02 betaalbaar had gesteld en uit hoofde van de onderhavige schade een bedrag van in totaal € 22.537,55, heeft verzekeraar de inboedelverzekering in overeenstemming met het daaromtrent in de polisvoorwaarden bepaalde opgezegd per 25 november 2003. Omdat tegen de opzegging evenmin tijdig bezwaar is gemaakt, betreft het een voltooide opzegging.

Klager heeft niet alleen door zijn akkoord met het schadecijfer te geven aan de contra-expert doch ook door zo lang te wachten zijn recht verwerkt om de schadevergoeding en de opzegging van de verzekering ter discussie te stellen. Verzekeraar is van mening dat hij de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet heeft geschaad.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, zijn klacht gehandhaafd. Klager merkt nog op dat hij geen moeite heeft met het royement van de verzekering, maar wel met de opname in het systeem Vertrouwelijke Mededelingen van het Verbond van Verzekeraars.

Het verdere verloop van de klachtprocedure

Op verzoek van de Raad heeft verzekeraar bij brief van 2 november 2006 de reden van opname in het systeem Vertrouwelijke Mededelingen van het Verbond van Verzekeraars toegelicht. De reden tot opname was het schadeverloop. Na een inboedelschade van 13 januari 2002 heeft verzekeraar een bedrag van € 17.863,02 en na de inboedelschade van 20 januari 2003 heeft hij een bedrag van € 22.537,55 aan klager uitgekeerd. De opzegging wegens het schadeverloop is met 'reden 9' in het systeem Vertrouwelijke Mededelingen aangetekend.

In reactie daarop heeft klager meegedeeld dat hij na de eerste schade een bedrag van € 9.300,- en na de tweede schade een bedrag van € 18.050,- van verzekeraar heeft ontvangen, in totaal derhalve € 27.350,-

Het oordeel van de Raad

1. Zeker verdedigbaar is het standpunt van verzekeraar dat hij klager mag houden aan het in de door beide experts ondertekende akte van schadetaxatie van 21 oktober 2003 vastgestelde schadebedrag van € 18.500,- als gevolg van het schadevooral van 20 januari 2003. Een dergelijke akte van taxatie is immers een vaststellings-overeenkomst, die partijen ook bindt voorzover zij leidt tot een rechtstoestand die afwijkt van die welke tussen hen zou hebben bestaan indien zij omtrent de schadevaststelling geen regeling zouden hebben getroffen. (HR 5 april 1991, NJ 1992, 244 en HR 14 febr. 1992, NJ 1992, 245).

Dit standpunt is temeer verdedigbaar nu klager pas na enkele jaren aan verzekeraar te kennen heeft gegeven dat hij het met het vastgestelde bedrag niet eens was. Door het

2006/080 Br

innemen van dit standpunt heeft verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

2. Aangezien blijktens zijn commentaar klager geen moeite heeft met het royement van de verzekering, gaat de Raad ervan uit dat het onderdeel van de klacht dat betrekking heeft op dit royement, is ingetrokken.

3. Verzekeraar kon in de aard en de omvang van de twee door klager geclaimde inboedelschades (uit de stukken komt naar voren dat sprake is van een door de verhuurder zeer slecht onderhouden huurwoning van klager) aanleiding vinden om de inboedelverzekering van klager op te zeggen 'wegens het schadeverloop' en de opzegging onder de daarop betrekking hebbende code 9 te doen registreren in het systeem Vertrouwelijke Mededelingen van het Verbond van Verzekeraars. Door de opzegging aldus te doen registreren heeft verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad. Wel had het aanbeveling verdiend dat verzekeraar in zijn brief van 10 november 2003 aan klager duidelijker had meegedeeld wat hij deed registreren.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 11 december 2006 door mr. E.M. Wesseling-van Gent, voorzitter, mr. J.G.C. Kamphuisen, mr. F.R. Salomons, mr. E.J. Numann en mr. C.W.M. van Ballegooijen, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De voorzitter:

(mr. E.M. Wesseling-van Gent)

De secretaris:

(mr. S.N.W. Karreman)